

Stručná historie „mezinárodního dělnického hnutí“

- Karel Marx Rusko nenáviděl. *)
- Marxistická Německá Sociální Demokracie Rusko nenáviděla. **)
- Němečtí Socialisté v Reichstagu hlasovali pro válečné úvěry.
- Němečtí socialističtí branci nadšeně rukovali na frontu proti Rusku.
- Hitler jenom pokračoval v té samé politice. ***)

- Německý generální štáb poslal Lenina do Petrohradu.
- Většina vůdců bolševické revoluce byli [nerusové](#).
- Bolševici se obávali údajného „velkoruského šovinismu“ a všechno ruské potlačovali.

- Německý marxismus byl vzorem a předchůdcem nacismu.
- Velké procento členů NSDAP byli bývalí socialisté a komunisté.

Pak vypukla 2. světová válka a všechno začalo být jinak. Stalin se začal Rusům [podbízet](#).

Po válce se Stalin vyjádřil, že komunismus na Němci je jako sedlo na krávi. Rusko začalo být vnímáno jako pravlast komunismu. Vznikla představa, že Rusko = SSSR = komunismus. SSSR nás osvobodil, tedy komunismus je dobrý. Když komunismus je sovětský, tak nacismus musí být kapitalistický. Kapitalistický západ nás zradil, tedy vzhůru do komunismu. Češi to spolkli i s navijákem.

Kolem roku 1990 se Rusové komunismu konečně zbavili. Čeští komunisté z toho byli šokováni. Někteří, např. KSČM, vůbec nepochopili, že Rusko už komunistické není. Skalní Stalinisté (srocují se napr. okolo webu Outsider Media) to pochopili ale myslí si, že se to zase nějak obrátí. Chruščova a Gorbačova označují za „zrádce“. Někteří hořekují nad tím, že jsme cinkali klíči. Česko mělo raději zůstat jedinou komunistickou diktaturou v Evropě!. Devizový příslib by pak byl třeba i na Slovensko. Většina oportunistů propadla panice, začala o překot převlékat kabáty (např. soudruh generál Šavel Pavel) a nechutně, otrocky se podbízet euro-atlantickému establishmentu.

Na závěr třeba dodat, že dnešní štvavou kampaň proti Rusku vedou američtí neoconi – [zakuklení Trockisté](#). Dříve čeští oportunisté poklonkovali bolševikům v Moskvě, dnes neoconům ve Washingtonu.

*) „Od 1. července (1848) mohly vycházet *Neue Rheinische Zeitung* ... Šéfredaktorem byl Marx”
(Franz Mehring: *Život Karla Marxe*, Nakladatelství politické literatury, 1962, str. 201)

„V zahraniční politice byla osou pro “*Neue Rheinische Zeitung*” **válka proti Rusku.**”
(tamtéž, str. 205, zdůraznění přidáno)

„Pouze **válka s Ruskem** je válkou revolučního Německa, válkou v níž Německo může smýt hříchy minulosti, v níž se může vzchopit, v níž může potřít sve vlastní autokraty; je to válka, v níž si Německo, jak se sluší na národ, který svrhává jařmo dlouhého ponižujícího otroctví, obětováním vlastních synů vykupuje právo propagovat civilizaci a osvobozuje se dovnitř tím, že osvobozuje navenek.”

(Karel Marx, tamtéž, str. 206, zdůraznění přidáno)

„**nenávisť k Rusům** byla první revoluční vášně Němců”
(Bedřich Engels, tamtéž, str. 209, zdůraznění přidáno)

„vítězství revoluce můžeme zajistit pouze nekompromisním **terorem proti těmto slovanským národům**”

(Bedřich Engels)

https://www.reddit.com/r/russia/comments/7bbk13/karl_marx_and_friedrich_engels_about_the/

***) „je Hitlerovi zřejmé, že dosáhne národních cílů jen s masami a ne proti ni. Už tehdy píše, že **bez miliónů lidí propadlých zkáze marxismu by to nebylo možné.** A už tehdy charakterizuje svou politickou činnost jako pokus o dobytí marxistické bašty a prohlašuje, že jeho agitace směřuje především k získání nespokojených a zbídačelých, k přesvědčování voličů krajní levice, podle něho komunistů a sociálních demokratů.”

(Dušan Hamšík, *GÉNIUS PRŮMĚRNOSTI*, p. 59, zdůraznění přidáno)

, Když se ho po převzetí moci ptal Hermann Rauschning‘ ... co udělá s milióny německých komunistů ... odpověděl Hitler přímočaře a suverénně: „Udělám z nich nacisty.” ‘

(Tamtéž, str. 62)

**) James Joll, *The Second International, 1889-1914*, Harper Colophon Books Harper & Row, Publishers New York

Bebel skutečně prohlásil své stanovisko jednoznačně na kongresu SPD v Erfurtu před dvěma lety: „Pokud by **Rusko, šampión krutosti a barbarství, nepřítel celé lidské kultury** mělo zaútočit na Německo ... máme mnohem víc zájem, než ti, kteří stojí na čele Německa, a my bychom vzdorovali Rusku, protože ruské vítězství znamená porážku sociální demokracie.
str. 73

Jediným bodem, na kterém se všichni socialisté mohli jednoznačně shodnout, byla **nenávisť k Rusku**.
str. 126

A v Německu se nálada socialistické strany začala měnit. Když se ukázalo, že Rusové se chystají vstoupit do války na podporu Srbska, začal se znovu ožít starý **tradiční strach z barbarských slovanských hord ...** 30. července již byly v redakční radě Vorwärts názory rozděleny na linii, kterou by měly noviny zaujmout. Hlavní šéfredaktor Friedrich Stampfer, který si vzpomněl na to, **co Engels a Bebel řekli o Rusech**, si myslel, že to je ten pravý okamžik, že pokud zaútočí Rusko „nenecháme své ženy a děti obětovat brutalitě kozáků“.
str. 169

Pro Millera bylo překvapením vidět situaci v tomto světle a potvrdil pravověrný německý názor, že je to Rusko, kdo je nebezpečný, a že Francouzi by měli zabránit „pan-slovanské válečné straně“ v Petrohradě, aby začala válku.
str. 172

Haase ... prohlásil v Říšském sněmu socialistickou podporu pro vedení války.

„Pro náš lid a jeho mírový rozvoj je mnoho, ne-li všechno, v sázce v případě vítězství ruského despotismu, který se potřísnil krví nejlepších svých vlastních lidí. Naším úkolem je odvrátit toto nebezpečí, chránit kulturu a nezávislost naší vlastní země ...“

Jak Müller zjistil v Paříži, zatímco francouzští socialisté hlasovali pro válečné úvěry, aby se bránili Němcům, němečtí sociální demokraté hlasovali, aby se bránili proti Rusům.
str. 175

Viděl jsem, jak se do zástupů přidávají záložníci a jak zpívají písně Sociální Demokracie! Někteří socialističtí rezervisté, které jsem znal, mi řekli: „Jdeme na frontu s lehkou myslí, protože víme, že se o nás postará strana, pokud jsme zranění, a že strana se postará o naše rodiny, pokud nepřijedeme domů.“ Těsně předtím, než se vlak začal rozjíždět do Berlína, mi skupina záložníků na stanici řekla: „Königu, jedeš do Berlína, do říšského sněmu: pomysli na nás: postarej se o to, abychom měli vše, co potřebujeme: nebuď lakomý při hlasování o penězích.“ ... Došli jsme ke konečnému závěru, že strana byla absolutně povinná hlasovat pro úvěry
str. 176